

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น ฮองกง และสิงคโปร์ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ของอัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อเยน, บาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ และบาทต่อดอลลาร์ฮองกง) และการลงทุนโดยตรงของประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ และฮองกงในประเทศไทย ซึ่งข้อมูลที่น่าวิเคราะห์ทั้งหมดเป็นข้อมูลอนุกรมเวลาแบบรายเดือน ตั้งแต่ เดือนมกราคม 2547 ถึง เดือนมีนาคม 2553 รวมทั้งหมด 75 ข้อมูล

ประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัวแปร คือ อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อเยน , อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์, อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ฮองกง, การลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ และฮองกง ได้ทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit root test) ด้วยวิธี Augmented Dickey Fuller และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

5.1.1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล

ในการทดสอบ Unit root ด้วยวิธี Augmented Dickey Fuller ก็เพื่อทดสอบว่าตัวแปรที่ทำการศึกษานั้นมีความนิ่ง (stationary) หรือความไม่นิ่ง (Non-stationary) ผลการทดสอบพบว่าค่า ADF test Statistic ณ ระดับ Level มีค่าน้อยกว่าค่า 5% critical value ซึ่งแสดงว่าข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนของทุกประเทศและการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น ฮองกง และสิงคโปร์มายังประเทศไทย มีความนิ่ง order of integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ นั่นเอง

5.1.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับการลงทุนโดยตรงในประเทศไทยจากประเทศญี่ปุ่น ฮองกง และสิงคโปร์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

เมื่อทำการทดสอบ Unit root พบว่าตัวแปรมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level ทุกตัว ดังนั้นจึงทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น ฮองกง และสิงคโปร์ด้วยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

ผลการทดสอบพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อเยน) มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นมายังประเทศไทยและอัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์ฮ่องกง) มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงมายังประเทศไทย แต่อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์) ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศสิงคโปร์มายังประเทศไทย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประเทศสิงคโปร์ได้บริหารจัดการอัตราแลกเปลี่ยนโดยอ้างอิงกับระบบตะกร้าเงิน ซึ่งประกอบด้วยสกุลเงินของประเทศที่เป็นคู่ค้า (และคู่แข่ง) หลัก โดยให้นำหนักลดหลั่นกันไปตามลำดับความสำคัญของแต่ละประเทศ และหน่วยงาน Monetary Authority of Singapore (MAS) เป็นหลักในการกำกับและวางนโยบายควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน โดยเลือกใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวภายใต้การจัดการ (managed float) และให้อัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงได้ภายในช่วงที่กำหนดเท่านั้นเพราะเชื่อว่าระบบนี้สามารถสร้างความยืดหยุ่นในการเข้าไปจัดการกับความผันผวนอย่างรุนแรงของ อัตราแลกเปลี่ยนได้และยังคงสามารถรักษาระดับอำนาจซื้อ (purchasing power) ของเงินดอลลาร์สิงคโปร์ได้ด้วย

นอกจากนี้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมายังประเทศไทยนั้นไม่ได้คำนึงถึงผลของความแตกต่างระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนเท่านั้น แต่อาจมีปัจจัยอื่นๆอีก ดังนี้

- นักลงทุนต่างชาติ จะเข้ามาถือหุ้นในธุรกิจขนาดใหญ่ของไทย เช่น กิจการโทรคมนาคม และอุตสาหกรรมเหล็ก เป็นต้น
- ประเทศไทยมีมาตรการส่งเสริมการลงทุนอย่างเปิดกว้างเพื่อเปิดรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอย่างไม่มีข้อจำกัด ในขณะที่เดียวกันได้มีมาตรการเพิ่มแรงจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนประเทศไทย ด้วยการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคเศรษฐกิจเป้าหมาย และเปิดเสรีกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทำให้ตลาดมีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งทำให้ผลตอบแทนในการลงทุนสูงขึ้น รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้ เพื่อให้สิทธิของนักลงทุนและสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญาได้รับการคุ้มครอง
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ปรับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนของประเทศหันมามุ่งเน้นการลงทุนที่ส่งเสริมและบ่มเพาะบุคลากรที่มีศักยภาพเชี่ยวชาญเฉพาะ ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาและถ่ายโอนทักษะบุคลากรระดับต่าง ๆ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตลอดจนส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม คุณภาพของปัจจัยการผลิต และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการลงทุนที่มีคุณภาพ เพื่อดึงดูดนักลงทุนที่มีคุณภาพ
- การแข่งขันด้านมาตรการสิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุนเสียเปรียบคู่แข่งในระดับภูมิภาค เนื่องจาก สิ่งจูงใจด้านภาษี มาตรการสนับสนุนทางการเงินต่อการส่งออกและการวิจัยและพัฒนา ทำให้ความน่าสนใจในการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมีน้อยกว่าประเทศคู่แข่ง

- การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอยู่ในภาวะชะลอตัว เนื่องจากการตั้งเงื่อนไขว่า นักลงทุนจะต้องถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือตั้งฐานการทำวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย

5.1.3 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality Test)

การทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผลด้วย Granger Causality Test พบว่าการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อเยน) และการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อเยน) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์ฮ่องกง) และการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์ฮ่องกง) เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกง

แต่การเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากประเทศสิงคโปร์ไม่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของ อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์) และการเปลี่ยนแปลงของ อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์) ไม่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง ของการลงทุนโดยตรง จากประเทศสิงคโปร์

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ในการศึกษาความสัมพันธ์ครั้งนี้ได้เลือกใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในความเป็นจริงแล้วมีวิธีการทดสอบความสัมพันธ์อีกหลายวิธีเช่น Cointegration test, T-GARCH และ E-GARCH เป็นต้น

5.2.2 ข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในการศึกษานี้ เป็นข้อมูลการลงทุนโดยตรงที่รวมการลงทุนทั้งหมดไม่ได้แยกทำการศึกษาว่ามาจากประเทศใด ซึ่งในการศึกษารั้งถัดไปควรทำการศึกษาแยกประเทศต่างๆที่เข้ามาลงทุนเพื่อผลการศึกษาที่ละเอียด และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.2.3 ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้นับศึกษาเฉพาะประเทศญี่ปุ่น ฮ่องกง และสิงคโปร์ เท่านั้น ซึ่งผลที่ได้อาจไม่สอดคล้องกับประเทศอื่น ดังนั้นในการศึกษารั้งต่อไปจึงควรศึกษาประเทศอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้ผลที่ได้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น